

Un gran per cohesionar

El Saragossa fa una concentració de tres dies prèvia a enfrontar-se al Llagostera, amb la intenció d'enfortir un grup que ha patit sobresalts durant l'estiu
Amb l'entrada de la nova junta, el club vol tornar a primera

Víctor Muñoz parla amb els seus jugadors durant l'entrenament matinal d'ahir, al camp del Monells Foto: JORDI RIBOT / ICONNA.

Probablement els aficionats al futbol més romàntics relacionen el Saragossa amb els seus temps a primera divisió; la final encara recordada per tots de la recopa d'Europa al Parc dels Prínceps de París, amb un gol espectacular de Mohammed Alí Amar, conegut per tots com a Nayim; les copes aconseguides no fa tants anys contra rivals com el Madrid dels galàctics; els dies en què realment eren una alternativa a les grans potències del futbol estatal... La bonança i els anys de glòria passen per a tothom i el Saragossa no ha esquivat la precarietat que viu avui dia el futbol. Mentre el suport de la família Solans, coneguda pel fet de sostenir l'empresa més important en el sector del descans, va ser el matalàs, mai millor dit, en què reposava el club, els aragonesos mantenien l'

equip a primera fila. La sortida dels empresaris va comportar l'arribada d'Agapito Iglesias, ara odiat per tots els aficionats i gestor de la ruïna del club, que en els darrers cursos ha estat a cavall de la primera i la segona divisió, un estat d'eufòria i depressió poc sostenible per a qualsevol aficionat i nefast a l'hora d'executar plans d'acció i viabilitat empresarial.

Un estiu estrany que ho canvia tot Els mesos de juliol i agost al Saragossa han estat dignes del guió de la millor pel·lícula de suspens i drama. L'enrocament del llavors màxim accionista, Agapito Iglesias, va portar el club a la nul·la gestió. De fet, el tècnic del primer equip, Víctor Muñoz, va citar el 15 de juliol els tretze únics jugadors de la primera plantilla que tenien contracte en vigor –molts d'ells van acabar abandonant el club a conseqüència de la nova política de reajustament salarial–. La inquietud de l'entrenador, els jugadors i els aficionats va anar en augment cada dia, i les pressions i manifestacions d'aquests van acabar desencallant la situació a menys d'un mes de l'inici de la competició. Després d'algunes vendes fallides de les accions d'Iglesias a empresaris de la zona, la Fundació Saragossa 2032 va aconseguir el 90,52% de les accions del màxim mandatari de Sòria pel mòdic preu d'un euro, amb el compromís d'assumir i pagar el deute assolit. En un temps rècord, la Fundació 2032, encapçalada pel president de Telefónica, César Alierta, i la família Yarza va posar fil a l'agulla al projecte i va reconstruir una plantilla low-cost però al mateix temps il·lusionadora. Tot i que, en el primer partit de lliga, Víctor Muñoz va haver de competir amb bona part del filial i jugadors juvenils, els últims dies de mercat van permetre als aragonesos firmar diverses cessions, com la de William José (Madrid) i Ruiz de Galarreta (Athletic), i pescar en les aigües encara més tènues del Múrcia amb la incorporació del garrotxí Albert Dorca.

Amb cinc jornades al sac, sis punts dels quinze possibles i fora de la copa, el Saragossa ha planificat una estada a la Costa Brava. La seu dels aragonesos és Sant Feliu de Guíxols i s'entrenaran als camps del Monells i el Palafrugell. La cohesió de grup i la convivència són els elements clau que han convençut Víctor Muñoz de fer en aquests moments una concentració que els clubs que han tingut un estiu menys mogut han fet entre el juliol i l'agost. Ja ho diuen, mai no és tard quan arriba.

Publicat a:

Font del document:

http://www.lesportiudecatalunya.cat/ne19/article/8-esports/52-futbol-catala/780216-un-gran-per-cohesionar.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=portada&utm_source=rss&utm_medium=portada&utm_campaign=rss